10030559

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԳԼԽԱՎՈՐ ԴԱՏԱԽԱԶԻ

ՏԵՂԱԿԱԼ

375010, ք. Երևան, Վ. Սարգսյանի փ. 5

№ 30/9-318-11

«28» 11 2011 թ.

Հայաստանի Հանրապետության
կենտրոնական բանկի նախագահ
պարոն Ա. ՋԱՎԱԴՅԱՆԻՆ

Ի պատասխան Ձեր 28.10.2011թվականի
15.1-06/1132-11 թվակիր գրության

Հարգելի՛ պարոն Ջավադյան

ՀՀ գլխավոր դատախազությունում ուսումնասիրվել է «ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին» և «Ապահովագրության և ապահովագրական գործունեության մասին ՀՀ օրենքում լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքների նախագծերը:

«Ապահովագրության և ապահովագրական գործունեության մասին ՀՀ օրենքում լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքի վերաբերյալ դիտողություններ և առաջարկներ չկան:

Կից ներկայացվում է «ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքի նախագծի վերաբերյալ ՀՀ գլխավոր դատախազության կարծիքը:

Առդիր՝ 2 թերթ.

Հարգանքով՝

Արդարադատության
պետական խորհրդական *Ա. ԹԱՄԱԶՅԱՆ*

ԿԱՐԾԻՔ

«ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին » ՀՀ օրենքի նախագծի վերաբերյալ

«ՀՀ քրեական օրենսգրքում լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքի նախագծի (այսուհետ՝ Նախագիծ) վերաբերյալ առկա են հետևյալ նկատառումները.

1. Նախագծով քրեականացվել են արարքներ, որոնք իրենց վտանգավորության աստիճանով նվազ կարևոր են և չեն հարող դիտվել որպես հանցագործություն: Իրենց բնույթով դրանք կարող են համարվել առավելագույնը վարչական իրավախախտումներ: Այդպիսիք են Նախագծով սահմանված 204.2 հոդվածով («Առանց որակավորման փորձագիտական եզրակացության /հաշվետվության/ տրամադրելը կամ այդպիսի եզրակացությունը /հաշվետվությունը/ որպես հիմք ընդունելը»), 204.4 հոդվածով («Որակավորում չունեցող անձի կողմից ապահովագրավճարներ ներգրավելը») և 204.9 հոդվածով («Ապահովագրական պատահարի արդյունքում առաջացած վնասի կանխմանն ուղղված միջոցներ չձեռնարկելը կամ վնասի մեծացմանն ուղղված գործողություններ իրականացնելը») նախատեսված արարքները:

2. Նախագծով քրեականացվել են արարքներ, որոնք արդեն իսկ ընդհանուր նորմերով սահմանված են քրեական օրենսգրքում և դրանց առանձնացման անհրաժեշտությունը բացակայում է, առավել ևս, որ քրեականացվող արարքները, մեր կարծիքով, անհիմն կերպով առավել վտանգավոր են ներկայացվել՝ դրանց համար սահմանելով ավելի խիստ պատիժներ: Օրինակ, նախագծի 204.5-րդ հոդվածով նախատեսված արարքը («Ապահովագրության բնագավառում փաստաթղթերի կեղծումը») ՀՀ քրեական օրենսգրքի 325-րդ հոդվածով («Փաստաթղթեր, դրոշմներ, կնիքներ, ձևաթղթեր, տրանսպորտային միջոցների պետհամարանիշների կեղծելը, իրացնելը կամ օգտագործելը) նախատեսված հանցագործության դրսևորում է և լիովին անհասկանալի է հեղինակների այն մոտեցումը, որի պայմաններում ապահովագրության բնագավառում փաստաթղթերի կեղծումն առավել վտանգավոր է համարվել՝ նախատեսվել է երեքից հինգ տարի ժամկետով ազատազրկում, իսկ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 325 հոդվածի 1-ին մասի սանկցիան նախատեսում է առավելագույնը երկու տարի ժամկետով ազատազրկում:

2. Քրեականացված արարքների համար սահմանվել են անհամաչափ, չհիմնավորված պատիժներ՝ դրանք անտրամաբանորեն վերածելով ծանր հանցագործությունների: Նշվածի վառ օրինակ են նախագծով առաջարկված 204.3 («Ապահովագրության բնագավառում ակնհայտ սխալ եզրակացություն /հաշվետվություն/ տրամադրելու համար

կաշառելը, հարկադրելը կամ հակելը»), 204.6 («Կեղծ ապահովագրական վկայագրեր և /կամ/ ԱՊՊԱ կտրոններ պատրաստելը, իրացնելը կամ օգտագործելը կամ ապահովագրական վկայագրեր և /կամ/ ԱՊՊԱ կտրոններ հափշտակելը»), 204.8 («Ապահովագրական պատահարի առաջացմանը նպաստելը») և 204.10 («Ապահովագրական պատահարի հանգամանքների կամ հետևանքների ներկայացման վերաբերյալ չարամիտ համաձայնության գալը») հոդվածները:

Այսպիսով, ներկայացված նախագիծը խաթարում է արարքների քրեականացման, պատժելիության համակարգային մոտեցումները և այն կարիք ունի վերանայման:

Հայաստանի Հանրապետության
գլխավոր դատախազություն